

# NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 41

Utgitt 16 oktober

1934

## Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

8 oktbr.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal departementet herved bestemme at grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg omkring Lillehammer for ettertiden skal være følgende:

1. Forsåvidt angår den del av bygningsdistriktet som ligger på østsiden av Mjøsen vedblir de ved departementets skrivelse av 20 desember 1932 fastsatte grenser å være gjeldende.
2. Forsåvidt angår den del av bygningsdistriktet som ligger på vestsiden av Mjøsen opheves de ved kongelig resolusjon av 2 juli 1920 fastsatte grenser og denne del av bygningsdistriktet reduseres til kun å gjelde det i loven fastsatte 200 meters byggebelte.

## Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 oktbr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Øymark herredstyes beslutning i møte 12 september 1934 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Øymark herred, Østfold fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 5 november 1934, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8.

Påske-, pinse-, St. Hans-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17. 1 mai, 17 mai og St. Hansdag lukkes kl. 13.

Søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 2. Utsalgssteder — herunder kiosker — hvorfra der ikke selges andre varer enn cigarer, cigaretter, tobakk og artikler for tobakksrøking, frukt, spisesjokolade og iskrem, kan på hverdager holde åpent til kl. 21 og på søn- og helligdager fra kl. 14 til kl. 21. For disse utsalgssteder gjelder

9 oktbr. ikke bestemmelsen i § 1 om lukning kl. 17 St. Hansaften og kl. 13 den 1. mai, 17. mai og St. Hansdag. For øvrig finner dog bestemmelsene i § 1 anvendelse på heromhandlede utsalgssteder.

§ 3. Melkeutsalg og salg av bensin og olje fra bensinstasjoner omfattes ikke av vedtekten. Jfr. dog for melkeutsalg helligdagslovgivningen og for julaften lov av 14 juli 1897.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

9 oktbr. **Skriv** frå Socialdepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle umbrigde vedtaket åt Haus heradstyre i møte 28 juli 1934 um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Haus herad, Hordaland fylke.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 5 november 1934.

Vedtekta skal etter brigdet lyde so:

§ 1.

A. Haus herad utanum Arne fabrikkstad.

Utsalsstader for varor i Haus herad utanum Arne fabrikkstad skal på kvardagar vera stengde frå kl. 21 til kl. 8½.

Jol- og nyårsaften vert stengt kl. 18.

Sun- og helgedagar skal dei vera stengde heile dagen.

B. Arne fabrikkstad.

Utsalsstader i Arne fabrikkstad skal på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8.

Jol-, nyårs-, påske- og pinseaften vert stengt kl. 18.

Sun- og helgedagar skal dei vera stengde heile dagen.

§ 2. Etter stengjingstidi slepp ingen inn. Dei som er innkomne fær gjera sin handel.

§ 3. Brot på vedtektene vert straffa etter § 339, 2 i straffelovi.

9 oktbr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og endringslover av 24 juni 1931 og 29 juni 1934 §§ 6, 7, 8, 9 og 12 samt kongelige resolusjoner av 16 februar og 29 juni 1934 bestemmes:

For omsetningsavgift på melk som ved kongelig resolusjon av 16 februar 1934 er pålagt for tiden 1 mars 1934 til og med 28 februar 1935, og for utjevningsavgift på melk som ved skrivelse fra Landbruksdepartementet av 29 juni 1934 er pålagt for tiden 1 juli—31 desember 1934, fastsettes følgende forskrifter om avgiftens opkrevning og innbetaling m. v.:

#### Almindelige forskrifter for opkrevningen.

1. Omsetnings- og utjevningsavgift for melk som leveres til eller selges gjennom meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk som de får direkte fra produsent, kreves op hos bedriften. Ved salg direkte fra produsent til forbruker kreves avgiften op hos produsenten hvor ikke annet er bestemt i medhold av punkt 8.

2. Hos bedrifter og produsenter som står tilsluttet distriktets melkesentral kreves avgiften op av sentralen overensstemmende med de bestemmelser denne utferdiger.

#### Særskilte bestemmelser for opkrevning hos meierier, forretninger m. m.

3. For opkrevning hos meieri, ysteri, melkekondenseringsfabrikk, melkesalgslag, melkeutsalg eller andre forretninger som selger melk gjelder følgende bestemmelser:

Meieriet, utsalget eller forretningen skal ha en fortegnelse over sine faste leverandører av melk. På forlangende av Omsetningsrådet skal fortegnelsen sendes til dette sammen med opplysninger om det kvantum hver leverandør har levert.

Meieriet, utsalget eller forretningen skal føre innveinings- eller innmålingslister som for hver dag viser hvor meget melk som er tatt mot fra hver leverandør, — så vel faste som tilfeldige leverandører. Helmelk, fløte og skummet melk spesifiseres.

For hver dag skal det føres en opgave som viser hvorledes det mottatte melkekvanrum er anvendt med opgave over hvad der er solgt (helmelk, fløte og skummet melk spesifisert) og hvor meget der er anvendt til produksjon.

Ved utgangen av hver måned skal meieriet, utsalget eller forretningen levere til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer, en opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er tatt mot og hvor meget som er solgt til konsum i løpet av måneden. Opgavene skal være levert

9 oktbr. til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 2den i efterfølgende måned.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold. Det kan kreve opgave over fettinnhold i melk og fløte, og foreta prøver av samme.

4. Av hver dags melkesalg skal der legges i særskilt kasse et beløp som dekker avgiften for det kvantum melk som er tatt mot fra leverandørene. Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger til det gir underretning om avgiftens størrelse.

Har meieriet, utsalget eller forretningen foruten salg til konsum også produksjon av smør eller ost, skal avgiften bare betales for det kvantum som er solgt til konsum. I dette tilfelle skal månedsrapportene inneholde nøiaktig redegjørelse for anvendelsen av det kvantum som ikke er solgt til konsum.

Meierier som ved siden av konsummelksalg også driver foredling, men som ikke er tilsluttet sentralen, kan i sine oppgjør for avgiften fratrekke et beløp som tilsvarende hva de etter reglene vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av sentralen. Omsetningsrådet kan efter ansøking tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de oppgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Når avgiften er lagt i egen kasse, går eiendomsretten til pengene over til de organisasjoner som skal ha den.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2den i efterfølgende måned og skal innbetales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares  $\frac{1}{2}$  % rente pr. måned eller del av måned. Utlegg til porto ved innsendelse av beløpet kan fratrekkes i innbetalingen.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkreving og gi anvisning på innbetalingssted.

Plikten til å kreve op avgift og legge beløpet i særskilt kasse gjelder uansett om melken betales med varer eller ved annet mellomregnskap med leverandørene. Om leverandørene overtar å betale avgiften selv, befrir dette ikke bedriften for å kreve op avgift med mindre Omsetningsrådet har samtykket i sådan ordning. Bedriften, innehaveren og i tilfelle styret eller bestyreren for bedriften er ansvarlig for avgiftene. Har bedriften undlatt å avholde avgiftsbeløpet, kan dette også søkes hos leverandøren.

5. Meieri, utsalg eller forretning skal føre regnskap over oppgjøret med leverandørene for mottatt melk som viser hvad der er betalt for melken. Hver leverandør skal ha en

kontrabok som opbevares av ham og hvor alle oppgjør for 9 oktbr. melkeleveransen innføres av forretningsens bestyrer. Regnskapet og bøkene skal fremlegges på forlangende av Omsetningsrådet.

Hvor der efter punkt 4, 2. og 3. ledd bare betales avgift av en del av den mottatte melk, blir avgiften å fordele forholdsvis på de enkelte leverandører og fordelingen skal fremgå av oppgjøret.

6. Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

7. Har meieriet, utsalget eller forretningen i mer enn 2 måneder ikke betalt skyldig avgift, kan Omsetningsrådet forby melkesalg. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning skal det gi vedkommende bedrift adgang til å uttale sig.

#### Særskilte bestemmelser for opkreving hos større forbrukere.

8. Omsetningsrådet kan bestemme at avgiften skal kreves op hos sykehus, pleiehjem, skoler, hoteller, pensjonater, kafeer, bakere, fabrikker og lignende som tar imot melk til forbruk. I tilstilfelle avgjør departementet om en forbruker går inn under denne bestemmelse.

Omsetningsrådet skal gi sådan mottager 8 dagers varsel om at avgiften vil bli krevet op hos ham. Efter slikt varsel skal mottageren levere opgaver hver måned over hvor meget melk som er tatt mot.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Mottageren har plikt til å avholde i oppgjøret med leverandøren så mange penger som trenges til avgiftene overensstemmende med de opgaver over disses størrelse som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til det. Beløpet skal legges i særskilt kasse, og eiendomsretten til pengene går da over til de organisasjoner som skal ha dem. Betaler forbrukeren noget til leverandøren uten å holde avgiftsbeløpene tilbake, blir han selv ansvarlig for beløpet. Omsetningsrådet kan i så tilfelle også søke leverandøren.

Avgiftsbeløpet forfaller til betaling for hver kalendermåned den 2den i efterfølgende måned og skal innbetales til

9 oktbr. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av beløp som ikke betales i rett tid svares  $\frac{1}{2}$  % rente pr. måned eller del av måneden. Utlegg til porto for beløpet kan fratrekkes i opgjøret.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

#### Særskilte forskrifter for opkrekning hos produsenter.

9. Enhver melkeprodusent som selger melk (hmelk, fløte og skummet melk) direkte til forbruker skal ha en fortegnelse over sine faste avtagere av melk. Hver dags melkesalg skal føres på liste med angivelse av mottagere, så vel faste som tilfeldige, og det kvantum som er solgt til hver. Fortegnelsen og listene skal på forlangende fremvises til Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget til å føre kontroll. Hvor særlige forhold tilsier det kan Omsetningsrådet fritta produsenten for å føre særskilte lister.

Ved utgangen av hver måned skal produsenten sende inn til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer en opgave over hvor meget melk som er solgt til konsum. Har produsenten foruten salg direkte til forbruker også salg til meieri, utsalg eller annen forretning, eller til noen større forbruker hvor avgiften kreves op hos forbrukeren, skal han i opgaven også angi hvor meget det er levert til sådan bedrift eller forbruker med angivelse av bedriftens eller forbrukerens navn og adresse.

Kan det ikke efter de opgaver som er gitt over omsetningens størrelse eller av andre opplysninger med sikkerhet fastsettes hvor stor avgiftssummen er, skal Omsetningsrådet fastsette summen efter sitt skjønn og med endelig virkning.

Avgiftsbeløpet for den melk som er solgt, forfaller til betaling for hver kalendermåned den 15. i efterfølgende måned og betales til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer. Av for sent innbetalte beløp svares  $\frac{1}{2}$  % rente pr. måned eller del av måned. Utgifter til porto ved innsendelsen kan fratrekkes beløpet.

Er det noen annen enn eieren som bruker buskapen, er både eier og bruker solidarisk ansvarlig for avgiftene.

10. Omsetningsrådet kan forby melkesalg fra en produsent som i mer enn 2 måneder ikke har betalt skyldig avgift. Omsetningsrådets beslutning kan innankes for departementet, som kan omgjøre beslutningen hvis den virker urimelig. Ankefristen er 4 uker.

Før Omsetningsrådet treffer sådan beslutning, skal det 9 oktbr.  
gi vedkommende produsent adgang til å uttale sig.

Blir melkesalg fra en produsent forbudt efter foranstående har Omsetningsrådet plikt til å gi produsenten adgang til å levere melken til nærmeste meieri, mottagerstasjon eller melkehandel på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. Omsetningsrådet kan bestemme at meieri, meierisammenslutning eller melkehandel er pliktig til å ta imot melk også fra utenforstående på samme vilkår som gjelder for andre leverandører. I tvilstilfelle avgjør departementet vilkårene for leveringen.

### Sentralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.

11. Hvor avgiftens opkreving er overlatt distriktets melkesentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Sentralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkreving og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

12. Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkesentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen sentral, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet sentralen.

### Fritagelse for avgift.

13. Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift eller omsetningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkreving undlates hvor salget er mere tilfeldig eller av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

### Kontroll.

14. Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs og forretningers innveiningslister og bokførsel for såvidt angår melkeomsetningen. Det kan når som helst kreve overlevert de avgiftsbeløp som er lagt i særskilt kasse. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. For såvidt avgiftens innkreving og tilskuddets utbetaling er overlatt melkesentralen, har Omsetningsrådet

9 oktbr. eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsevne.

15. Enhver som i stillings medfør får opplysninger i medhold av disse forskrifter skal — i den utstrekning som undersøkelsens eiemed og mulige forføininger til påtale av straffebare handlinger tillater det, — bevare taushet om det opplyste, for såvidt intet annet er særskilt bestemt ved lov. Den som har fått opplysninger som ikke er offentliggjort, må ikke i sin erhvervsvirksomhet benytte sig av disse.

#### Straffansvar.

16. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

#### Ikrafttredelse.

17. Disse forskrifter trer i kraft straks og avløser for omsetningsavgiftens vedkommende Landbruksdepartementets skrivelser av 31 januar og 25 juli 1931 og 19 februar 1934.

For utjevningsavgiftens vedkommende trer forskriftene i stedet for Landbruksdepartementets skrivelse av 29 juni 1934 undtagen bestemmelsene om avgiftspålegget i skrivelserens 2 første ledd og om avgiftens fastsettelse i punkt 4, 5 og 6, som fremdeles blir gjeldende.

9 oktbr.

#### Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Søndre Jeløy bygningskommunestyre i møte 26 september 1934 vedtatte bygningsvedtekter for Søndre Jeløy bygningskommune, Østfold fylke, dog med en enkelt forandring.

Vedtektene skal lyde således:

Ad § 13.

Bygningsrådet skal bestå av: Helserådets ordfører, politimesteren i Moss, brand-, bygnings-, regulerings- og opmålingschefen samt 3 av bygningskommunens styre valgte medlemmer.

Ad § 16.

I bygningskommunen kan ansettes en bygnings-, regulerings- og opmålingschef samt en teknisk kyndig tjenestemann for å bistå ham med de ham tillagte hverv.

Ad § 23 — b.

Bebyggelsen i det regulerte område skal i almindelighet være åpen, den må ikke komme nabogrunn så nær at det blir nødvendig å forsyne bygningen med brandgavl. Herfra

kan bygningsrådet tilstede undtagelser. Denne vedtekt gjel- 9 oktbr.  
der ikke strøk som ved byplan er eller blir bestemt til rekke-  
bebyggelse eller industristrøk.

Ad § 26 — h.

Som regel må ingen murbygning gis mer enn to etasjer foruten kjeller og loft. Undtagelser fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet, dog kan der ikke tillates opført høiere murbygninger enn fire etasjer, men uten beboelsesrum på loftet. For trebygninger gjelder bestemmelsene i bygningsloven § 114.

Ad § 26 — i.

Ingen tomt må bebygges før der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal, og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler forsåvidt disse har samme eier. Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn en fjerdedel av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Ad § 47.

Når ny gate anlegges av kommunen i større bredde enn anført under § 46, skal grunneierne av de tilstøtende eiendommer erstatte denne dens utlegg ved erhvervelse av den grunn som er nødvendig til gaten — heri innbefattet alle utgifter til ekspropriasjon og ulempeerstatning — dog bare til en gatebredde av 20 m forsåvidt gaten kan bebygges på begge sider, i motsatt fall 10 m, dog må utgiftene hermed ikke stå i misforhold til de fordeler eller den verdiforøkelse som de til gaten eller plassen støtende eiendommer opnår ved foranstaltningen. Spørsmålet herom avgjøres ved skjønn, hvorved det samtidig kan pålegges grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til gaten, men bare har adkomst til den, å delta i utgiftene i forhold til den verdiforøkelse hans eiendom opnår ved gateanlegget.

Når bygningskommunens styre finner at særlige grunner foreligger, kan det helt eller delvis frafalle den kommunen efter denne bestemmelse tilkommende refusjon.

Ad § 48 — 1, 3 og 5.

1. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted medmindre der til eiendommen fører vei, godkjent av bygningsrådet, og om dette så bestemmer også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at veien skal oparbeides i større bredde enn 7 meter, heri innbefattet fortau.
2. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til oparbeidelse av veier og anlegg av kloakker. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved op-

- 9 oktbr. arbeidelse av veier i en bredde av inntil 15 m, og ved anbringelse av kloakkrør av inntil 305 mm innvendig diameter.
3. Såfremt veien kun kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelse ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.
  4. De om oparbeidelse av veier gjeldende regler befølges også når eldre vei inngår i nye anlegg.
  5. Erstatningsbeløpet fordeles i regelen mellom grunneierne efter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som oparbeides samtidig betraktes som enhet. Dog bør utgiftene hermed ikke stå i misforhold til de fordeler eller den verdiforøkelse som vedkommende eiendom opnår ved foranstaltningen. Spørsmålet herom avgjøres ved skjønn.
  6. Grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som oparbeides, kan pålegges å delta i utgiftene dermed i forhold til den verdiforøkelse hans eiendom opnår ved gateanlegget. Spørsmålet herom avgjøres i tilfelle ved skjønn.
  7. Den grunneier som efter denne vedtekts ikrafttreden har bebygget eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot, eller innkjørsel fra en efter vedtekts ikrafttreden oparbeidet vei, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder efterat opgave over størrelsen er meddelt, eller i høist 10 årlige terminer mot at der svares 5 av hundre i årlige renter av det til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneiere som bygger senere, regnes denne frist fra det tidspunkt da de begynner opførelse av sådan bygning.
  8. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom efter foranstående bestemmelser blir der ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning til anførsel på vedkommende eiendoms folium i pante-registeret.
  9. Når særlige grunner foreligger, kan bygningskommunestyret frafalle den kommunen efter foranstående bestemmelser tilkommende refusjon.

Ad § 54.

Til å avgi skjønn og takster som utkreves i henhold til denne lov, anordnes for Jeløy bygningskommune en kommisjon på 5 medlemmer som tillikemed 5 varamenn opnevnes av vedkommende departement efter innstilling av bygningskommunens styre. Kommisjonen medlemmer erholder av kommunen en godtgjørelse av kr. 15,00 pr. dag.

Ad § 57.

Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer, skal også gjelde ved grunnbok og festebrev.

Betaling for opmåling og kartforretninger erlegges efter følgende regulativ:

- a. For arealer under 500 kvadratmeter kr. 10,00, for arealer mellem 500—1000 kvadratmeter kr. 15,00, med tillegg kr. 5,00 for hvert ytterligere påbegynt 1000 kvadratmeter. I denne betaling der erlegges ved kartets utlevering er innbefattet erstatning, instrumenthold samt forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av samme.

Betaling til kartvidne erlegges ekstra med kr. 3,00, likeså bærer rekvirenten eventuelle utgifter til håndlangerhjelp.

- b. Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med  $\frac{1}{5}$  av ovenstående under a. bestemte gebyr for hver særskilt opmålt del.
- c. For fremmøte til begjært kartforretning, der av en av administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 10,00.
- d. For gjenpart av eldre kartforretning betales kr. 2,00.
- e. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales kr. 2,00.
- f. For inntegnelse av ny bebyggelse på et gammelt kart betales kr. 5,00.

Ad § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker uten det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Ad § 62.

For at grunnstykker utenfor regulert strøk skal kunne bebygges, må de enten være beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt vei, eller være tilknyttet sådan ved en av bygningsrådet godkjent adkomst. Forsåvidt denne ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Ad § 63 — 2.

Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helserådet kan bygningskommunestyret forby at gassverk, cellulose fabrikk, fabrikk for tilvirkning av benmel, sildolje, kruttmøller og lignende anlegges innen bygningskommunen.

9 oktbr.

## Ad § 98.

Enhver bygning skal være forsynt med tak- og avløpsrenner som så vidt mulig tilknyttes bygningens kloakk.

## Ad § 119.

I de strøk som blir bestemt til industristrøk kan tillates opført åpne eller lukkede skur av tre i en etasje med en høide til mønet av inntil 6 meter og en grunnflate inntil 250 kvadratmeter. Sådanne skur skal ha en avstand fra nabo-grense av minst 3 meter, og fra annen bygning på samme tomt av minst 6 meter.

## Ad § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse. Godkjennelsen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet hvis vedkommende viser sig ikke å opfylle de krav som må stilles til pålitelighet og duellighet.

## Ad § 144.

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. erlegges gebyr efter følgende regulativ:

- a. Ved innsendelse av bygningsanmeldelser betales kr. 2,00 for dens behandling. Disse beløp anvendes til dekning av utgifter vedkommende bygningsrådets kontorhold.
- b. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av fornøden attest erlegges ved mottagelsen av byggetil-latelse for nye bygninger med en etasjes høide og be-bygget grunnflate av

|                        |       |     |        |
|------------------------|-------|-----|--------|
| inntil 25 kvadratmeter | ..... | kr. | 5,00   |
| » 50 —»—               | ..... | »   | 10,00  |
| » 75 —»—               | ..... | »   | 20,00  |
| » 100 —»—              | ..... | »   | 25,00  |
| » 150 —»—              | ..... | »   | 50,00  |
| » 200 —»—              | ..... | »   | 75,00  |
| » 300 —»—              | ..... | »   | 100,00 |
| » 400 —»—              | ..... | »   | 125,00 |

med kr. 10,00 i tillegg for hvert overskytende 100 kvadratmeter.

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der for første etasje er bestemt.

- c. Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføies, og er der kun del av etasje, betales efter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelse i nye hus.

d. For lukkede og åpne skur beregnes  $\frac{1}{4}$  av det under b. 9 oktbr. bestemte gebyr.

e. For tilsyn med opførelse av røkrør eller kanal samt bakerovn til privat bruk i så vel nye som eldre bygninger erlegges kr. 5,00. For tilsyn med opførelse av bakerovn i bakeri, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 15,00.

Gebyrene beregnes av bygningschefen og påføres vedkommende attest eller dokument. Gebyrene innbetales til bygningschefen som hvert år avlegger regnskap for kommunens styre.

Ad § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er bebygget.

Ad § 150.

Offentlige gater eller veier og, hvor der er rennesten og fortau, også disse skal holdes rene av det til gaten støtende hus eller tomter i eiendommens lengde, således at fortauet, rennesten og halve gaten feies minst en eller to ganger ukentlig.

**Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

9 oktbr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924, jfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 1 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre Aker herredstyes beslutning i møte 20 september 1934 om forandring av den ved departementets skrivelse av 2 juli 1929 stadfestede tilleggsbestemmelse til brandlovens § 1 for Aker, således at denne bestemmelse nu skal lyde:

Aker brandstyre skal bestå av: Politiinspektøren, den tekniske direktør, overingeniøren der fungerer som branddirektør og 3 medlemmer som velges av herredstyret for 3 år.

De ved ingeniørvesenet ansatte avdelingschefer der fungerer som brandchefer, deltar i brandstyrets forhandlinger og har herunder rett til å fremsette forslag, men uten å ha stemme ved avgjørelsen.

I henhold til § 13 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjennes enn videre som gjeldende inntil videre den av Aker herredstyre samtidig vedtatte forandring av § 2, punkt 1, i bygningsvedtektene for Aker således at bestemmelsen nu skal lyde:

Bygningsrådet skal bestå av politiinspektøren, bygningschefen, reguleringschefen, den tekniske direktør, helserådets ordfører og 5 av formannskapet for 4 år valgte bygningskyndige medlemmer. Av disse uttrer avvekslende 2 og

9 oktbr. 3 hvert annet år, første gang 2 efter loddtrekning efter 2 års funksjon. De kan undslå sig for gjenvalg i så lang tid som de har tjenstgjort.

11 oktbr.

**Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, approberes herved et av Loppa herredstyre i Finnmark fylke 19 juni 1934 gjort vedtak om bruk av piggtråd i gjerde innen herredet, i følgende form:

1. I Loppa herred skal det kun være tillatt å bruke piggtråd i gjerde i en høide av ikke under 1,10 m fra jorden (marken).
2. Gjerde langs offentlig vei skal dog være i samsvar med de forskrifter som er eller til hver tid blir fastsatt av fylkesveistyret.
3. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.
4. De ved kongelig resolusjon av 29 mai 1903 approberte vedtekter om bruk av piggtråd i herredet settes ut av kraft.

12 oktbr.

**Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 9 og § 3 i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915 bestemmes at § 51, 2net ledd, i de ved kongelig resolusjon av 11 september 1925 fastsatte forskrifter og regler for kjeler og rørledninger som er utsatt for damptrykk, forandres så at bestemmelsen kommer til å lyde:

«Derefter foretas vanntrykkprøve med 50 % høiere trykk enn det høiest tillatte arbeidstrykk av inntil 20 kg pr. kv.cm. Over 20 kg pr. kv.cm skal prøvetrykket være 1,2 ganger arbeidstrykket + 6 kg.»

12 oktbr.

**Kongelig resolusjon.**

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og i henhold til § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles stadfesting på de av herredstyrene for Salangen og Lavangen herreder i Troms fylke henholdsvis 6 februar 1934 og 13 april 1934 vedtatte enslydende almindelige helseforskrifter, epidemiforskrifter og forskrifter om meldeplikt når tuberkuløs syk forandrer bopel, dog med en enkelt endring.

II. De helseforskrifter som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 7 juni 1918 for Salangen og Lavangen herreder, og de ved kongelig resolusjon av 8 desember 1900 stad-

festede særforskrifter til motarbeidelse av ondartede 12 oktbr.  
smittsomme sykdommers utbredelse opheves, forsåvidt de  
angår de nevnte herreder, fra den tid de nye forskrifter  
trer i kraft.

De i post I stadfestede nye helseforskrifter m. v. skal  
lyde således:

## Helseforskrifter for Salangen og Lavangen.

### *Bygningsvesen.*

§ 1. Enhver som akter å opføre, ominnrede eller flytte  
bygninger (også uthus) skal før arbeidet påbegynnes melde  
dette skriftlig til helserådets ordfører. Selv uten sådan an-  
meldelse har helserådets medlemmer og tilsynsmenn plikt til  
å påse at herredets bygningsforskrifter blir overholdt.

Følgende bestemmelser blir å iakta:

1. Avstanden mellom våningshus og matbod på den ene side  
og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den  
annen side skal være minst 10 m.
2. Til hustomt skal velges et sted med lett adgang til godt  
og rikelig drikkevann og tilfredsstillende kloakkavløp.  
Bebyggelsen skal ordnes således, at der kan komme så  
meget sol til beboelsesrummene som den plass man har  
til rådighet gir anledning til.
3. Matjorden skal fjernes fra byggetomten. Denne må være  
tørr og beskyttes ved tilstrekkelig avgrøftning og avled-  
mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som  
anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig.
4. Ethvert våningshus skal ha grunnmur av gråsten eller  
betong av minst 30 cm høide over jorden. Over grunn-  
muren skal legges isolasjonsbelegg til beskyttelse mot  
fuktighet fra grunnen. Hvor der ikke er kjeller, skal der  
være minst 60 cm avstand mellom gulvet i første etasje  
og jordoverflaten. Grunnmuren skal være tett og føres  
ned i frostfri dybde, og hvor der ike er kjeller skal minst  
2 sider forsynes med trekkhull på motsatte sider av minst  
15 × 15 cm størrelse. Trekkhullene skal være dekket  
med smågitret rist.
5. Gulvene skal gjøres tette og i første etasje være dobbelte  
med ren, tørr gulvfill imellem. Fyll fra gamle bygnin-  
ger eller fyll av torvmuld må ikke brukes. Himlingen  
skal i første etasje være dobbel.
6. Ethvert beboelsesrum skal ha en høide under taket på  
minst 2,50 m.

I rum som innredes med skråtak og aktes benyttet til  
beboelse, skal den minste tillatte høide ved skråtakets

12 oktbr. laveste del være 1,25 m og ved skråtakets høieste del 2,25 m.

7. I ethvert beboelsesrum skal der være minst 1 vindu som kan åpnes mot fri luft. I eldre beboelsesrum hvor der ikke er noget vindu som kan åpnes, skal sådant anbringes innen 1 år efterat disse forskrifter er stadfestet. Vindusflaten i beboelsesrum skal være minst  $1/10$  av gulvflaten. Hvor lysforholdene er særlig gunstige kan dog en mindre lysåpning med helserådets samtykke tiltales, likesom en større lysåpning kan kreves hvor lysforholdene er særlig ugunstige.

8. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. Hvis det jevnlig samler sig vann i en kjeller, kan helserådet kreve sådan drenering av grunnen, at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning som kan brukes til luftveksling.

9. Kjellerrum må ikke uten helserådets samtykke anvendes til beboelse. I bebodde kjellerrum skal høiden under taket og vindusflatenes størrelse være som for almindelige beboelsesrum bestemt. Den del av lysåpningen som ligger over jordoverflaten skal utgjøre minst  $2/3$  av den samlede vindusflate. Gulvet skal dekkes av asfalt, cement eller lignende vanntett materiale, og ovenpå dette legges tregulv uten fyll. Der må dreneres og isoleres tilstrekkelig mot grunnfuktighet, og gulvet må ligge minst  $1/2$  m over høieste grunnvannstand. Utenfor disse beboelsesrum og utenfor rum som står i umiddelbar forbindelse med dem skal der anlegges en luft- og lysgrav av 60 cm bredde. Lysgraven skal gå minst 20 cm under gulvets nivå og være godt drenert.

Innredes der bryggerhus, stryke- eller rullerum i kjeller, må der også her sørges for at rummene efter omstendighetene blir tilstrekkelig tørre, lyse og rummelige. Der må her som annet sted, hvor sådanne rum brukes, sørges for at fuktighet og damp blir avledet ved passende innredning: Damphette, ventilasjonsåpning eller lignende.

For øvrig må både ved nybygg og ved allerede opførte bygg de forskrifter iakttas, som helserådet for hvert tilfelle måtte gi med hensyn til rummenes ventilasjon eller øvrige sanitære innredning.

§ 2. Brukes kokeovner i beboelsesrum, skal der sørges for tilstrekkelig avledning av damp enten ved damphette eller annen hensiktsmessig ventilasjon.

§ 3. Finner helserådet at noget bebodd hus, arbeids- eller forsamlingsrum er skadelig for helsen på grunn av

utetthet, fuktighet, urenslighet, mangel på lys eller luft ved 12 oktbr. overfylling av mennesker eller av andre sanitære grunner, kan helserådet forby dets bruk inntil manglene er rettet.

§ 4. Hvis gulvflaten i rum som brukes som opholdssted for mennesker ikke er mere enn 6 m<sup>2</sup>, må rummet stå i åpen forbindelse med et tilstøtende rum.

§ 5. Husdyr, undtagen hund og katt, må ikke huses inne i beboelsesrum, eller i rum, som benyttes til opbevaringssted for matvarer, eller som ved vegg, gulv eller tak støter umiddelbart til sådant rum. Fra dyrenes opholdssted må der ikke kunne skje tilsig til noget av de nevnte rum eller til sted hvorfra tas vann som nevnt i § 10.

### *Priveter og avfallsstoff.*

§ 6. Til ethvert våningshus skal der innrettes et privet, som må ligge minst 10 m fra eget eller andres våningshus og matbod, fra offentlig eller felles privat vei og fra sted hvorfra tas vann som nevnt i § 10. Fra privetet må der ikke kunne skje tilsig til noget av de nevnte steder.

Ved bygninger eller steder hvor der jevnlig samles mange folk, f. eks. ved kirker, bedehus, forsamlingslokaler og lignende, skal der finnes priveter av sådan størrelse og innretning som helserådet i hvert tilfelle bestemmer. De skal alltid holdes rene.

Privetbinger skal være innklædd, og påfylles strømidler i sådan mengde at ekskrementene til enhver tid er tildekket. Tømning av binger skal skje så ofte at overfylling, stank eller annen ulempe undgås.

Priveter kan anbringes i egen bygning eller i annen ut-husbygning i kortere avstand fra våningshus, matbod eller vei, hvis der innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas:

Privetet skal ha tette vegger og dør som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu som kan åpnes til fri luft og være forsynt med luftpipe. Åpningene i setet skal ha tilhengslet lokk. Brukes flyttbare beholdere, skal de stå på støpt, tett underlag og være innlukket. De skal jevnlig påføres strømiddel, så ekskrementene er dekket. Beholderne skal tømmes før de er  $\frac{3}{4}$  fulle. Ved hver tømning skal beholderne ordentlig rengjøres.

Klosett kan anbringes i våningshus når følgende iakttas:

Klosetttrummet gulv skal være belagt med hårdt, for vann ugjennemtregelig belegg. Tak og vegger skal være tette. Rummet skal være forsynt med vindu som kan åpnes mot fri luft, og med luftpipe som munner ut over husets tak. Der må ikke være umiddelbar adgang til klosetttrummet fra

12 oktbr. beboelsesrum, kjøkken eller fra rum hvor matvarer opbevares. Det kan være innrettet som klosett med flyttbare beholdere eller som vannklosett. Klosett i våningshus må for øvrig i hvert enkelt tilfelle være godkjent av helserådet.

Finner helserådet at eldre privet gir anledning til sanitære ulemper, kan det påby forholdet rettet.

§ 7. Sjøppel, skyllevann, feieskarn eller annet avfall eller illeluktende stoff, så vel fra beboelsesrum som fra bedrifter, må ikke kastes ved inngangsdør eller rundt husvegger, men tømmes i faste avfalls- eller gjødseldynger, legges i kompost eller brennes. Hvor helserådet finner det påkrevet, kan det anvisе tømningssteder eller påby brukt spesielt innrettede beholdere for søppel m. v. Komposter eller andre gjødsel eller avfallsoplag må ikke legges nærmere allfarvei, våningshus, matbod eller sted hvorfra tas vann som nevnt i § 10 enn 10 m, og må ikke ha tilsig til noget av disse steder. Tømming av binger, gjødselhauger, søppelkasser, avfallsdynger og lignende skal skje så ofte, at overfylling, stank eller annen ulempe undgås.

Døde dyr eller deler av sådanne skal brennes eller nedgraves minst 1 m under jordoverflaten på avsides liggende sted. For dyr som er død av smittsom sykdom, som er undergitt særlig offentlig forsorg, blir de regler å følge som er gitt herom i den til enhver tid gjeldende lovgivning.

I tett bebyggede strøk påhviler det enhver hus- eller grunneier en gang ukentlig å rengjøre den halve gatebredde (veibredde) — den hele hvor ingen gjenbo finnes — foran sine respektive eiendommer.

Helserådet avgjør hvilke strøk skal regnes for tett bebyggede.

§ 8. Transport av gjødsel eller avfall på allfarvei må foregå på sådan måte, at intet spilles. På marker som har helling til brønn eller bekk hvorfra tas drikkevann, må gjødsel ikke spredes nærmere enn 10 m.

§ 9. Kloakker må ikke anlegges slik at stank eller annen ulempe oppstår. Huseiere er pliktige til å anlegge kloakk og på den måte som helserådet foreskriver, når det av sanitære grunner anses påkrevet og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger. Hvis kloakkanlegg gir anledning til sanitære ulemper, kan helserådet påby at forholdet blir rettet.

#### *Drikkevann.*

§ 10. Brønner, bekker eller lignende hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller

til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller 12 oktbr.  
nydelsesmidler må på ingen måte forurennes. Til bruk som  
foran nevnt må ikke benyttes vann som er tatt fra et sted  
som ligger privet, gjødseloplager eller urinsted nærmere enn  
10 m eller har tilsig fra sådanne steder.

I umiddelbar nærhet av brønner eller vanninntak eller  
ovenfor sådanne i bekker eller elver må der ikke foregå vask-  
ning eller skylning av klær, røitning av skinn eller lignende.

Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes  
mot overvann. De skal være muret eller på annen måte inn-  
vendig klædd, forsynt med tett overbygg og hengslet lokk.  
Bunnen skal være dekket med stenheller eller pukksten.  
Brønner skal tømmes eller renses så snart vannet viser sig  
mindre godt, eller når helserådet av sanitære grunner krever  
det. Brønner skal i alle tilfelle renses én gang om året.

§ 11. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann-  
tak benyttet når vannet antas å være sundhetsfarlig.

### *Bedrifter.*

§ 12. Akter nogen å sette igang bedrift som ved stank  
eller giftige gasser kan forurense luften eller som en på  
annen måte kan frykte for vil bli til skade for arbeidernes  
eller naboenes helse, skal plan for anlegget på forhånd fore-  
legges helserådet, og vedkommende skal være pliktig til både  
ved anlegget og driften å rette sig efter de bestemmelser som  
helsrådet gir for å fjerne sanitære misligheter. Bedrift av  
denne slags som er i drift er underkastet helserådets tilsyn,  
og vedkommende har til enhver tid å rette sig efter de be-  
stemmelser som helserådet gir for å fjerne sanitære mislig-  
heter.

§ 13. Arbeidsrum og verkstedslokaler er undergitt helse-  
rådets tilsyn og de bestemmelser helserådet i det enkelte til-  
felle måtte gi for å hindre sanitære misligheter. Helserådet  
kan kreve anbragt de ventilasjonsinnretninger, som det finner  
nødvendig. For hver beskjeftiget person skal der være  
minst 10 m<sup>3</sup> luft. Verksteder må ikke benyttes til soverum.

§ 14. Om renhold m. m. i forsamlingslokaler og i skoler  
er der ved kongelig resolusjon utferdiget særskilte forskrif-  
ter som skal være opslått i ethvert forsamlingslokale og i  
hver skole. Likeledes skal i hver garasje eller annet rum  
hvor motorvogn henettes være ophengt den i henhold til  
kongelig resolusjon utferdigede plakat med advarsel mot  
ekshaustgass.

12 oktbr.

*Gårdsrum.*

§ 15. I tettere bebyggede strøk, og ellers hvor helse-rådet finner det påkrevet, skal gårdsrummet til hvert bebo-elseshus holdes rent og tørt; ujevnheter må fjernes, så der ikke dannes sølepytter.

*Fjøsstell og melk.*

§ 16. Fjøs skal være lyse, rene og godt ventilerte. Minst 1 gang årlig skal der foretas storrengjøring med såpevask av gulv, vegger og tak, hvorefter fjøset utluftes i flere dager.

Kyrne skal holdes rene. Melkekar og melk må behandles med den største renslighet. I ethvert fjøs skal der være en vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ. Den som melker skal være iført rene overklær og skal før melkingen av hver ku såpevaske sin hender, og er juret eller kuas bakpart tilsolet må de tilsølte partier grundig vaskes og derpå tørres av fullstendig med ren, tørr klut. Under melkingen må ombæring av stråfor, utmåking av gjødsel eller annet arbeide som frembringer støv eller stank i fjøset ikke finne sted. Melken må straks bringes ut av fjøset til sted hvor den ikke kan bli forurensset.

Såfremt melken siles på gården, må silingen foregå i særskilt rum utenfor fjøset. Siling av melk gjennom klut er forbudt.

Transportspann skal skylles 2 ganger i rent, kaldt vann, vaskes derefter med varmt vann tilsatt litt soda eller kalk og med stiv børste, hvorefter gjentagende skyllinger med rent, kaldt vann og tilslutt skylling i kokhett vann, så spann og lokk tørrer av sig selv. Bruk av klut til rengjøring og tørking av spann innvendig er forbudt. Spann og lokk stilles derefter til tørking og utluftning med bunnen op på et rent og tørt, lyst og luftig sted. Transportspann må ikke bli stående henslengt ved veikanten, men straks hentes hjem og vaskes.

Melken skal opbevares på luftig, kjølig sted. Der må alltid sørges for at melken avkjøles hurtigst mulig og stadig holdes avkjølet. Den må under ingen omstendighet opbevares i soverum eller i rum hvor syke mennesker opholder sig.

§ 17. Melk må ikke selges eller leveres til meieri eller annet sted:

1. når melkemengden hos avlatende kyr er under 2 liter. Heller ikke må melken selges eller leveres de første dager (i inntil 6 dager) efter kalvingen, så lenge den er råmelk, med mindre den selges under denne betegnelse;

2. når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urens- 12 oktbr.  
lig behandling eller fremmede bestanddeler adskiller sig  
fra det normale;
3. fra kyr som lider av tuberkulose, miltbrand, jurbeten-  
delse, tilbakeholdt efterbyrd, langvarig diarré, sterk av-  
magring, utflod, blodforgiftning eller andre febertilstan-  
der eller har annen sykdom;
4. fra dyr som behandles med lægemidler som ved å gå  
over i melken gjør denne skadelig eller gir den usmak  
(arsen, brekkvinsten, kvikksølv, nyserot, terpentin og  
lignende), og i intet tilfelle før behandlende dyrlæge har  
gitt tillatelse til leveranse;
5. fra steder hvor der i melkeprodusentens familie, tjener-  
personale eller blandt andre på gården boende personer  
er optrådt tilfelle av farlig smittsom sykdom eller mis-  
tanke om sådan sykdom eller smittebærere av farlig  
smittsom sykdom. Fra sådanne steder må ikke melk av-  
hendes eller leveres på meieri, før helserådets ordfører  
uttrykkelig har gitt tillatelse dertil.

§ 18. Helserådet kan forby fjøs, meieri eller handlende  
å selge melk eller fløte:

1. når vedkommende frembyr eller fremsender til forhand-  
ling melk eller fløte som av grunner som er nevnt i § 17  
må anses sundhetsskadelig eller uskikket til menneske-  
føde;
2. når der finnes åpenbare misligheter ved den til salg frem-  
budte melk, ved spannene eller ved melkestellet for øvrig;
3. når melken kommer fra fjøs, hvor renhold, lysforhold,  
luftveksel og vannforsyning efter helserådets skjønn  
ikke er tilfredsstillende og hvor kyrne ikke holdes for-  
svarlig rene. Gårdens og fjøsets vannforsyning må være  
tilfredsstillende og beskyttet mot forurensning ved tilsig  
fra gjødseleplass, ved skyllevann fra husholdningen, ved  
overvann fra vei eller gjødset mark og lignende.

Salgsforbud kan først nedlegges efterat helserådet eller  
dettes ordfører gjennom vedkommende forhandler eller  
direkte har gjort opmerksom på omhandlede misligheter,  
og disse likevel ikke straks rettes, eller når de gjentar  
sig. Forbudet varer til helserådet igjen har gitt tilla-  
telse til melkesalg.

§ 19. Enhver fjøseier som selger eller leverer melk er  
forpliktet til i de i § 17 punkt 5 nevnte tilfelle, når helse-  
rådet forlanger det, å skaffe lægeattest for at ingen av dem  
som behandler melken og ingen av hans husstand eller nogen  
for øvrig på gården lider av farlig smittsom sykdom.

12 oktbr. Enhver fjøseier som selger eller leverer melk er forpliktet til på helserådets forlangende å skaffe sundhetsattest fra autorisert dyrlæge for fjøsets besetning.

Tuberkulinundersøkelse skal foretas så ofte helserådet bestemmer.

§ 20. Hvis helserådet av sanitære grunner, f. eks. opdukkende epidemi blandt mennesker eller blandt dyr — herunder smittsom kastning — anser det påkrevet, kan det påby at melk skal pasteuriseres før den selges, uten at den samtidig betegnes som pasteurisert melk, og at det skal være forbudt å blande den med rå melk.

#### *Salg av fødevarer.*

§ 21. Til bruk for mennesker må ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan antas å utbre smitte eller å være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten eller skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet, kan helserådet forby at der blir solgt eller på annen måte blir overdratt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt det tilbørlige renhold ved varens tilvirkning, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de nødvendige prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare.

Helserådet kan forby salg eller annen overdragelse av nærings- eller nydelsesmidler fra steder hvor der forekommer tilfelle av farlig smittsom sykdom blandt mennesker eller dyr eller finnes smittbærer av sådan sykdom som kan utbredes med varene.

Kjøtt av selvdøde dyr eller av dyr som er slaktet på grunn av sykdom, må ikke frembys til salg, uten at det er undersøkt av dyrlæge, og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

Helserådet kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende eiers bekostning.

#### *Bedrifter og utsalgssteder for næringsmidler.*

§ 22. Bakerier, slakterier, pølsemakerier, meierier og andre steder hvor næringsmidler for salg tilvirkes, behand-

les eller opbevares samt utsalgssteder for næringsmidler må 12 oktbr. ikke opprettes, flyttes eller forandres uten først å være anmeldt til og godkjent av helserådet.

Slike rum — både de som herefter innredes og de som allerede er innredet — skal til enhver tid stå under helse- rådet's tilsyn, og eierne skal være pliktige til uopholdelig å utføre de pålegg som helserådet måtte finne nødvendige for å hindre, at næringsmidlene forurenses eller bederves.

Rummene skal være tilstrekkelig store og lyse og således innrettet, at de lett kan utluftes og rengjøres. De skal holdes godt luftet og rene. Tørr feining er forbudt.

Rummene må ikke brukes som beboelsesrum eller kjøkken. Heller ikke må de ved dør eller annen åpning stå i direkte forbindelse med slike rum. Utsalgsstedene skal ha egen inngang fra gate.

Rummene skal være forsynt med rent vaskevann og såpe og rene håndklær. Alle som har å gjøre med tilberedning eller salg av nærings- eller nydelsesmidler skal iakttå omhyggelig renslighet med sin person og sine klær, skal jevnlig vaske hendene og alltid efter bruk av privet. De forbys å behandle næringsmidler, når de lider av akutte eller kroniske hudsykdommer på hender eller armer eller av smittsom sykdom. For tuberkuløses vedkommende henvises til tuberkuloseloven.

Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså spytning på gulvet. Helserådet kan påby, at der skal være nok med spyttebakker av en av helserådet godkjent størrelse og form. Spyttbakkene hvis bunn skal være dekket av sagmugg, torvstrø, hakket bar eller lignende skal daglig tømmes av person over 18 år; innholdet skal brennes eller behandles på annen av helserådet godkjent måte, og spyttbakkene gjøres rene med kokende vann.

### *Butikker.*

§ 13. Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Gulv og disk skal daglig rengjøres. Tørr feining er forbudt. Spyting på gulvet er ikke tillatt. Plakater oppettes med: «Spyting strengt forbudt».

Det er forbudt å sitte eller henge utover disken. Kundene må heller ikke opholde sig i butikken mer enn høist nødvendig, men gå ut så snart de er ekspedert.

For butikker hvor der selges næringsmidler gjelder også bestemmelsene i § 22. Dessuten skal følgende gjelde:

Alle slags matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet, så vel i butikken som i tilberedningsrum og lager-

12 oktbr. rum. De skal anbringes i rene og tildekkede kar, i tette skuffer eller i skap med dører. Vekt- og måleredskaper som brukes ved handel med matvarer skal være rene. Mål og kar hvis forfinning eller glassur er skadet skal kasseres eller istandsettes.

I melkeutsalg må der ikke drives handel med andre varer som kan forurense melken eller gi den usmak.

Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller i urent papir. Ved transport av melk, fløte og andre matvarer skal de beskyttes mot regn, støv eller annen forurensning.

Kunder må ikke berøre andre matvarer enn dem de selv kjøper.

### *Slakterier, kjøtt- og fiskeutsalg m. v.*

§ 24. Foruten de almindelige bestemmelser i § 22 skal følgende gjelde:

Under slaktning og under tilvirkning av kjøttmat skal den strengeste renslighet iakttas. Slakteredskaper skal rengjøres omhyggelig straks etter bruken. Dyrenes innvoller uttas og fjernes like etter avlivningen. I slakteriboden skal der under kjøttets stivning være god gjennomtrekk. Avfall skal hurtigst mulig fjernes. Rengjøring av mave og tarmer tillates ikke i rum hvor kjøtt opbevares. Slaktning må ikke foretas i rum som står i åpen forbindelse med gjødselbinge, grisehus eller stall.

I slakteri, pølsemakeri og anlegg for tilberedning av fiskemat skal der være vanntett gulv med avløp til kloakk som er forsynt med vannlås og rist.

Personer som arbeider i slakteri, pølsemakeri og utsalg for kjøtt og fiskemat skal under arbeidet være iført hel og ren, hvit drakt.

I utsalgssted for kjøtt og fiskemat skal disk, bord, gulv og hyller vaskes daglig; vegger, dører og vinduer minst 1 gang hver uke og taket minst 1 gang hver måned. Varene skal utstilles slik at kjøperne lett kan finne hvad de ønsker uten å berøre stykkene. Kjøtt må ikke henge inntil veggen.

Tilberedningsredskaper og -maskiner skal holdes omhyggelig rene.

§ 25. Til konservering av kjøtt, flesk og derav tilberedte varer må bare brukes koksalt, sukker, salpeter, eddik, eddiksyre og alkohol, likesom de kan røkes med trerøkning og behandles på overflaten med treeddik (røksyre).

Pølseskinn tillates farvet på overflaten med farvestoff som ikke er giftig, og som ikke farver pølsens innhold. Undtatt herfra er farvestoff, som helserådet har forbudt.

*Bakerier.*

12 oktbr.

§ 26. Foruten de almindelige bestemmelser i § 22 skal følgende gjelde:

Hver dag efter endt arbeide skal bakeriets gulv vaskes. Tak og vegger skal vaskes minst 1 gang hvert fjerdingår, vinduer og dører minst 1 gang hver uke. Under rengjøring må bakverk ikke opbevares i bakeriet. Aske og annet avfall må fjernes hver dag.

I bakeri må ikke finnes uvedkommende gjenstander, som kan gi anledning til støv eller stank eller hindre rengjøring.

Bakertrau og bakerbord, surkasser, plater, fjeler, hyller og andre til bakningen benyttede gjenstander må holdes omhyggelig rene. Smør, melk og andre stoffer som benyttes til fremstilling av bakverk må opbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må kun til-lages for dagens behov. Strykevisker må rengjøres hver dag i kokende vann.

Melsekker skal børstes og renses omhyggelig for smuss før de tømmes i trauet.

Bakeren skal under sitt arbeide være iført hel og ren drakt av hvitt lerret og hvit lue. Den må ikke brukes utenfor bakeriet og skiftes ren minst 2 ganger i uken.

Bakeren må rense sine negler og vaske hender og under- armer omhyggelig før arbeidet begynner.

*Hoteller og losjhus.*

§ 27. I ethvert soveværelse skal der for hvert individ være minst 10 m<sup>3</sup> luft.

Værelser som benyttes skal utluftes grundig hver dag, og gulvet skal vaskes daglig. Hovedrengjøring skal foretas minst 2 ganger om året.

Hver dag skal senger som benyttes bli opredt til utluftning minst 3 timer. Sengen skal være forsynt med under-laken og overbreddsel med poselaken. Laken og putevar skal skiftes for hver ny losjerende. Sengklærne for øvrig holdes til enhver tid rene ved vaskning eller dampning.

På hvert værelse skal finnes vannkaraffel og 1 glass for hver losjerende, vaskefat og minst 1 håndklæ for hver person. Håndklærne skiftes for hver ny losjerende. Spytning på gulvet er forbudt.

Foregår der servering gjelder også bestemmelsene for «Kafeer, bevertningssteder og andre lokaler hvor der foregår servering».

Kommer verten til kunnskap om, at han har eller har

12 oktbr. hatt personer lidende av smittsom sykdom i losji, har han straks å melde dette til helserådets ordfører og etterkomme dennes bestemmelser.

Privet skal daglig efterses og vaskes.

*Kafeer, bevertningssteder og andre lokaler, hvor der foregår servering.*

§ 28. Kafeer og steder hvor mat og drikke serveres mot betaling står under helserådets tilsyn. De rum hvor der serveres skal holdes rene og godt utluftet. Gulvet skal vaskes hver dag. Spyting er forbudt, likeledes tørr feining.

Brukt servise skal ordentlig rengjøres før det bringes sammen med det rene. Urent servise må ikke tilbys nogen gjest. Sprukne emaljekar må ikke benyttes. Kobberkar skal være vel fortrinnet og kopper eller glass med skår eller sprekker må ikke anvendes. Hvor der til opvasken ikke benyttes godkjent opvaskmaskine, skal kopper og alt annet servise vaskes i 2 vann og kokes (et til vaskning tilsatt såpe eller soda og et til skylling, hvorefter det kokes). Herfra undtatt finere glassvarer som vaskes i varmt sodavann og skylles godt. Tørring med klut eller håndklæ må så vidt mulig undgås. Jfr. for øvrig kongelig resolusjon av 2 februar 1934 om plakat om vask av servise til opslag i kjøkken m. v.

Bord og stoler skal alltid holdes rene.

Hvis ikke tilstrekkelig renslighet overholdes, kan helserådet forby videre servering.

*Tuberkulose og andre smittsomme sykdommer.*

§ 29. Når en tuberkuløs syk skifter bopel, skal det meldes til helserådets ordfører. Meldeplikt påhviler så vel den syke selv som den han flytter fra og den han flytter til.

§ 30. Personer fra fremmede kommuner må ikke motas til forpleining mot godtgjørelse, uten at de har lægeattest for at de ikke lider av akutt smittsom sykdom eller av syfilis i smittsom form. Lider de av nogen sådan sykdom, må forholdet først godkjennes av helserådets ordfører.

§ 31.

1. Ved optreden av sykdom som det kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbond eller husfar, som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, så vidt omstendighetene tillater.

2. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men 12 oktbr. også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i rum hvor den syke opholder sig.
  3. Inntil læge kommer til stede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellom det sted hvor sykdommen er optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer som hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger.
  4. Sammenkomster i selskapelig eller annet øiemed som ikke er uopsettelig og absolutt nødvendig må ikke holdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.
  5. Når læge er kommet til stede, skal han foreløbig treffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke, hans husfeller og omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander, som sykdommens beskaffenhet krever og omstendighetene tillater, og med hensyn til andre sanitære forhold når dette finnes påkrevet. Det må overlates til lægens skjønn efter omstendighetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i hvert fall nøie efterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles av lægen selv, eller opheves av helserådet eller dets ordfører.
  6. Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er optrådt, må dette opphøre inntil tillatelse er meddelt av helserådets ordfører.
  7. Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrådt, må ikke søke skole før tillatelse er meddelt av helserådets ordfører. Hvis sykdommen optrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes inntil helserådets ordfører har avgitt nærmere bestemmelse.
  8. Så snart meddelelse om det inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføininger er kommet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføininger som efter tilfellets beskaffenhet er nødvendige.
- § 32. Lider skolebarn av utøi, skabb eller annen smitt-

- 12 oktbr. som hudsykdom, skal læreren henvende sig til deres foreldre eller foresatte om forholdet. Hjelper ikke dette, skal helse-rådet underrettes.

*Overholdelse av helseforskriftene.*

§ 33. Undlater nogen innen den av helserådet fastsatte frist å treffe de forføininger som i henhold til helseforskriftene eller de av helserådet i hvert tilfelle lovlig fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet la forføiningene utføre på vedkommendes bekostning.

Hvor der er tvil om hvem der i tilfelle skal etterkomme et påbud, har helserådet å holde sig til eieren.

Under særegne forhold kan helserådet innrømme avvikelser fra helseforskriftene.

Ordføreren kan alltid treffe avgjørelser på helserådets vegne hvor en hurtig avgjørelse kreves, og der ikke er tid til å avvente avholdelse av helserådsmøte. Saken forelegges derefter snarest mulig for helserådet.

På herredskassens regning skal anskaffes et tilstrekkelig antall trykte eksemplarer av helseforskriftene, som utdeles til hver husstand i herredet. Likeledes anskaffes særavtrykk av paragrafene 22, 23, 24, 25, 26 og 28, som skal være opslått på de angjeldende steder.

§ 34. Overtredelse av helseforskriftene eller av de med hjemmel av samme gitte forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 35. Helseforskriftene trer i kraft 1 måned efterat de er stadfestet.

12 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Den i § 17 i bergverksordning for Spitsbergen (Svalbard) av 7 august 1925 fastsatte årlige avgift av inntil kr. 500,00 for hvert utmål nedsettes inntil videre til kr. 100,00 årlig for hvert utmål.

12 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartementets foredrag av 12 oktober 1934 angitte arter av elektriske apparater fra 1 januar 1935 skal underkastes kontroll.

De i resolusjonen omhandlede arter av elektriske apparater er følgende: Lavspennings kokeplater, stekeovner, komfyrer, bordkomfyrer og varmeovner (ikke spesialovner som industriovner etc.).

12 oktbr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 har departementet i medhold av lov nr. 3 av 17

juni 1932 om tillegg til politilovgivningen stadfestet en av 12 oktbr. Sokndal herredstyre, Rogaland fylke, i møte 20 september 1934 vedtatt beslutning om forandring av § 5 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne skal lyde således:

«Sammenkomst med dans må ikke holdes uten politiets tillatelse dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av forening eller lignende sammenslutning. Enhver som har fått tillatelse som foran omhandlet, skal etterkomme de bestemmelser som politiet foreskriver til ordenens opretholdelse.

Politiet treffer også bestemmelse om tiden for sammenkomstens ophør.»

**Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

12 oktbr.

- I. I medhold av § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at jakttiden for ekorn i Akershus fylke skal være fra og med 15 desember til og med 15 januar.
- II. Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938.
- III. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

**Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

12 oktbr.

I henhold til § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 og § 66 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, bestemmes at grensene for Vikesund brand- og bygningskommune i Buskerud fylke utvides således at de nye grenser, som er inntegnet på et til departementet innsendt kart, blir som følger:

«Grensen går fra Tyrifjordens vestsida nordfor Vikersund sag og ca. 1,8 km nordfor Vikersund Bro (vestside), og derfra rett vestover følgende delet mellom fru Hilda Trommalds eiendom og Vikersund Sag og Høyleri, derefter videre vestover over jernbanelinjen langs gjerdet nordfor Kristian Jensens eiendom og til Ringeriksveien i grensen mellom Arthur Borgens havnehage og jorde. Derfra går grensen i rett linje sydvestover til Hallingdalsveien til nordvestre kant av Vikerjordet, følger så Vikerjordets vestkant (gjerdet) til veien (gårdsvei) Vikersund—Svenskerud, derfra litt mere syd til kommunens elektriske kraftledning (høispent). Videre følges kraftledningen sydvestover over Badeveien (østenfor Hovde) og til transformatormast ved s. Bjølgerud (tilhørende Jørgen Hansen), derfra sydøstover i rett linje til sydvestre hjørne av Asle Krogens jordstykke ved Geithusveien,

Forvar: Byråchef M. Holgaard

Arbeidsk. Oslo

12 oktbr. videre sydsydvest i samme bredde fra veien til delet mot Kjølstad, derfra østover langs delet ned til elven. Så går grensen langs elven opover til utgangspunktet, idet grensen på Tangen blir som før.»

### Rettelse.

Side 774. I linje 16 ovenfra skal stå: «Skriv frå Justisdepartementet» i stedet for: «Skriv frå Arbeidsdepartementet».

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.